

Ofiarujcie swoje życie Bogu

Dyskurs Bhagawana Śri Sathya Sai Baby wygłoszony wieczorem
25 grudnia 1997 r. z okazji świąt Bożego Narodzenia w Sai Kulwant Hall

*Wiara, śmiałość, odwaga i inteligencja, siła i męstwo –
Wszędzie gdzie występuje tych sześć cech,
zapewniona jest boska ochrona.*

Ucieleśnienia miłości!

Wiśwasa (wiara lub zaufanie), sahasa (śmiałość lub determinacja), dairjam (odwaga), buddhi (intelekt), śakti (siła) i parakrama (męstwo) – jeśli człowiek posiada tych sześć cech, Bóg będzie go wspierał we wszystkich dążeniach. Cechy te są niezbędne w każdym wieku, w każdym miejscu i w każdych okolicznościach. Człowieka, który posiada te wartości, nie będą trapiły zmartwienia.

Tych sześciu cech nie zdobędzie się dzięki edukacji ani nie przekáže ich nauczyciel. Nie można ich też odziedziczyć po rodzicach. Wartości te zapewni jedynie atma-wiśwasa (wiara w siebie).

Wiara jest niezbędna do każdego działania w życiu

Pierwszą wśród sześciu cech jest wiśwasa (wiara). W naszych codziennych doświadczeniach wiara uwidacznia się już przy prostej czynności nadawania listu. Nikt nie wysłałby listu, gdyby nie miał zaufania do urzędu pocztowego. Adres i znaczek pocztowy na przesyłce pozostają niezmiennymi przez odległość. Podobnie, Bóg nie czyni rozróżnienia na tych, którzy znajdują się blisko lub daleko od Niego. Nasza wiara powinna być właściwie „zaadresowana”. Wiara musi być niezachwiana, pełna i wolna od wszelkich wątpliwości. List wiary musi być opatrzony znaczkiem premy (miłości). Ta miłość musi być bezinteresowna. Egoistyczna miłość będzie bezowocna. Gdy niezłomna wiara połączy się z bezinteresowną miłością, modlitwy skierowane do Bhagawana z pewnością do niego dotrą.

W dzisiejszych czasach ten rodzaj wiary stał się rzadkością. Wiara w siebie zniknęła zupełnie. Jak można bez wiary w siebie wierzyć w Boga? Jak taka osoba może liczyć na łaskę Boga? Dlatego każdy człowiek musi pielęgnować w sobie niezachwianą wiarę.

Obecnie silna wiara jest potrzebna w każdej dziedzinie życia. Każdy, kto wychodzi z domu do biura, idzie tam z wiarą, że wróci do domu wieczorem. Nikt nie podejmie się danego przedsięwzięcia, jeśli nie wierzy, że może je zrealizować. Dlatego wiara jest niezbędna do każdego działania w życiu.

Starożytni mędrcy dokonali wielu wspaniałych rzeczy dzięki swojej wierze. Dzisiaj ludzie wysoko cenią ich osiągnięcia, chociaż minęło tysiąc lat.

Niestety, w obecnym stuleciu z powodu wpływu epoki kali, wiara słabnie z minuty na minutę. Ludzie nieustannie zmieniają swoje przekonania. Takie zmiany są oznaką zaćmienia umysłu. Nie odnoszą się do ducha, który mieszka w sercu.

Czym są wartości ludzkie?

Historia ludzkości liczy tysiące lat. Jednak ludzkość do tej pory nie uświadomiła sobie wielkości człowieczeństwa. Po tylu latach człowiek wciąż nie potrafi odpowiedzieć na pytanie: „Czym są wartości ludzkie?”.

Ludzie studiują książki, słuchają dyskursów, doświadczają zysków i strat, radości i smutków, ale to wszystko nie daje im silnego przekonania o tym, co w życiu jest trwałe. Gdyby porzucili to przekonanie, mogliby sobie uświadomić że świat jest jedną rodziną.

Wedy nauczały idei jednej ludzkiej rodziny. Głosiły, że brihat (najwyższa kosmiczna zasada) nie ma ograniczeń. Jest nieskończona.

Ludzkość również nie ma ograniczeń ani barier. W rzeczywistości, między rodzajem ludzkim a każdym innym gatunkiem istot żywych, jak ptaki, zwierzęta, a nawet drzewa, nie istnieją żadne granice. Wszystkie należą do jednej rodziny istot żywych. W drzewie życia człowiek pojawia się w wielu formach – zwierząt, ptaków i owadów. We wszystkich tych formach doświadcza swojej boskiej istoty.

Wszyscy wiecie, że Ganapati miał dwie matki, Gauri i Gangę. Każdy człowiek ma cztery matki. Pierwszą jest satja (prawda), drugą – dharma (prawość), trzecią – prema (miłość), a czwartą – śanti (pokój). Człowiek musi żyć tak, aby sprawiać radość wszystkim czterem matkom. Jednak porzucił te cztery święte matki i zaczął otaczać czcią cztery inne, przybrane matki. Kim one są? Niesprawiedliwość, niemoralność, nieprawość i nieprawda – oto cztery zastępcze matki. W rezultacie, człowieka dręczą liczne trudności. Człowiek, który powinien trzymać się prawdy, właściwego postępowania i miłości, stał się nieuczciwym, niegodziwym i obłudnym zwierzęciem. W wyniku porzucenia swoich prawdziwych matek i utrzymywania nienaturalnych relacji, wiedzie skażone życie i traci spokój.

W poprzedniej epoce Rama głosił, że matka i ojczyzna są potężniejsze od samych niebios. Jednak obecnie człowiek porzucił swoje prawdziwe matki i wielbi niegodziwe matki. Człowiek musi kochać prawdę, prawość, miłość i pokój tak, jak swoje matki. W żadnym razie nie może sprawiać im bólu, gdyż przysporzy sobie ogromnego cierpienia.

Sześć wewnętrznych wrogów człowieka

Stwórca obdarzył człowieka wieloma wspaniałymi cechami. Oprócz wspomnianych wcześniej sześciu cnót, człowiek otrzymał również wady. Przeciwnością sześciu cnót są: kama (pragnienie), krodha (gniew), lobha (chciwość), moha (zaślepienie), mada (pycha) oraz matsarja (zawiść). Są znane jako sześć wrogów człowieka. Stanowią część stworzenia. Panem tych wad jest umysł. Człowiek stara się tak wyćwiczyć umysł, aby pokonał te słabości. Jednak nie dla wszystkich jest to takie proste. Dzieje się tak dlatego, że nieznający możliwości kontroli umysłu człowiek staje się łatwą ofiarą jego kaprysów. Każdy powinien starać się dowiedzieć, jak wykorzystywać umysł w każdej sytuacji, w każdym czasie i w każdych okolicznościach.

Dzisiaj ludzi zdominowały trzy złe cechy: gniew, nienawiść i zazdrość. Zatrują one umysł człowieka. W rezultacie, każde jego działanie staje się zatrute. Każde wypowiedane przez niego słowo jest pełne jadu. Wszelkie działania wykonywane pod wpływem skłonności umysłu są skażone. Wszelkie działania zmysłów są równie skażone. Aby przemienić złe myśli i czyny w dobre, należy wypełnić je miłością. Gdy umysł jest pełen miłości, wszystkie działania wypełnią się miłością.

Obecnie człowiek jest zupełnie nieświadomy tego, co oznacza miłość. Utożsamia pragnienia z miłością. Uważa, że wszystko, czego pragnie, jest powodowane miłością. Nie jest to prawdziwa prema (miłość). Prema jest całkowicie wolna od pragnień, absolutnie bezinteresowna. Nie potrzebuje niczego w zamian. Jest wszechogarniająca. Nie czyni rozróżnienia na przyjaciół i wrogów.

Zapominając o tej idei uniwersalnej, bezinteresownej miłości i napełniając się egoistycznymi pragnieniami, człowiekowi wydaje się, że jest przepełniony miłością. To nic innego jak ziemskie przywiązanie. Jest ono dość odległe od miłości wypływającej z obecnego we wnętrzu ducha. Miłość duchowa jest nieograniczona, wolna od uczucia nienawiści i zdolna do wyrażania się w powszechnych pojęciach.

Ważne jest, aby wypełnić umysł miłością i wypędzić sześcioro mieszkających w nim wrogów. Każda część ciała powinna być przepełniona boską miłością. Taka jest droga człowieka do boskości.

Wypełnijcie serce miłością i czyńcie służbę

Wielu ludzi myśli, że uczynienie człowieka boskim i pobożnym to nadludzkie zadanie. To nieprawda. Boska miłość znajduje się w zasięgu możliwości człowieka. Jest dla niego naturalna. Człowiek ma prawo objąć ją w posiadanie. Boskiej miłości nie należy uważać za coś transcendentalnego czy obcego człowiekowi. Jednak ludzie dążą do umniejszenia znaczenia tej miłości, przypisując jej różne nazwy i formy, i do zniszczenia samych siebie.

Wada tkwi w wypaczaniu miłości i nie jest to dla niej właściwe. Zmieńcie gniew w miłość. Obróćcie nienawiść w miłość. Aby przeprowadzić tę zmianę, potrzebna jest przemiana serca – wypełnienie go miłością. Gdy serce przepełnia miłość, cały świat staje się pełen miłości.

Umysł jest niespokojny i zmienny. Wszelkie problemy, które dotyczą człowieka mają swoje źródło w umyśle. Myśli wypływające z umysłu są przyczyną ludzkich narodzin.

Wedy opisują człowieka jako manudzę. Oznacza to, że człowiek rodzi się, aby doświadczyć spełnienia swoich pragnień. Dlatego musi sprawić, by stały się wzniośle. Powinien starać się poznać to, co mogłoby uczynić jego życie doskonałym i przykładowym.

Co może przyczynić się do dobrobytu społeczeństwa? Co stanowi ideał dla całego świata? Zastanawiając się nad tymi pytaniami, należy rozwijać w sobie szlachetne idee. Ludzie nie powinni działać w pośpiechu pod wpływem każdej skłonności umysłu. Mówi się, że ciało jest niezbędne do osiągnięcia prawości, ale ważne jest też zwrócenie uwagi na to, że człowiek został obdarzony ciałem, aby świadczyć służbę innym. Istotą tych opinii jest to, że w czasie wykonywania swoich obowiązków człowiek powinien także pełnić służbę dla innych.

Istnieje bardzo dużo pomocowych działań służebnych, jakie obecnie podejmują na tym świecie ludzie. Mamy tutaj trzy rodzaje wielbicieli. Pierwszy to ci, którzy są nieświadomi swoich możliwości. Druga grupa to ci, którzy sami dążą do Boga i nie pragną niczego innego poza Nim. Trzeci typ stanowią ci, którzy wielbią Boga jako ucieleśnienie prawdy i spełniają swoje pragnienia, modląc się do Niego jak do wszechmogącego Pana. Jednak wielbiciele mogą oddawać cześć Bogu pod różnymi imionami i formami.

Bóg istnieje w mikrokosmosie i makrokosmosie

Człowiek nie musi niczego szukać na zewnątrz. Kosmos znajduje się w nim, w jego sercu. Potencjalnie jest kosmiczną istotą. Ma w sobie magnetyczną moc przyciągania, która pochodzi od Boga. Każdy atom posiada boską moc. Człowiek myśli, że rzeczywiste jest tylko to, co można dostrzec przy pomocy zmysłów, a to, co wykracza poza ludzkie zdolności postrzegania uważa za nierzeczywiste. To błąd. Wszystko zawiera się w tym, co niewidoczne. Gdy widzicie człowieka, traktujecie jego cechy fizyczne jako jedyną rzeczywistość. Jednak możecie mieć większe pojęcie o jego mocach i zdolnościach, które na zewnątrz są niewidoczne. Ma w sobie współczucie, miłość, ducha poświęcenia, szlachetne myśli, które są dla was niewidoczne. Czy z tego powodu możecie powiedzieć, że one nie istnieją? Podobnie, tajemnica działań człowieka może nie być oczywista. Dla przykładu, kwiat ma zapach, który nie posiada widzialnej formy. Formę zapachu należy odnaleźć w formie kwiatu. Bez kwiatu nie ma zapachu. Mówi się, że prema (miłość) jest bezformna. Lecz miłość posiada formę. Matka, która kocha swoje dziecko, przejawia formę miłości.

Podobnie, wszystko ma formę. Jednak nieświadomy tej prawdy ignorant twierdzi, że to, co jest bezformne, nie istnieje. We wszechświecie nie ma nic, co nie posiada formy. Aby człowiek zrozumiał tę prawdę, musi uświadomić sobie, że Bóg istnieje zarówno w mikrokosmosie, jak i w makrokosmosie.

Wszyscy są jednym! Bądź taki jak wszyscy

Odnosnie osoby Jezusa pojawiły się kontrowersje. Te różnice były przyczyną cierpień, których musiał doświadczyć. Jednak Jezus był przygotowany na to, aby stawić czoła wszelkim trudnościom czy karom. Miłosierdzie było dla niego najwyższą wartością. Najpierw oświadczył: „Jestem posłańcem Boga”. Później oznajmił: „Jestem Synem Bożym”. W końcu obwieścił: „Ja i mój Ojciec jesteśmy jednym”. Musicie dostrzec tę jedność. Musicie głosić jak ongiś: jedność, a nie różnorodność.

Dzisiaj ludzie mówią o jedności, ale jej nie praktykują. Swami mówi o miłości w każdym dyskursie. Ilu ją praktykuje? Ilu próbowało zrozumieć zasadę miłości? Kto ma tę miłość? Nigdzie nie można zobaczyć tej miłości.

Gdzie jest miłość, tam nie dopuszcza się nienawiści. Nikomu nie zazdrościcie. Gdy pojawi się ta zła cecha, miłość bardzo szybko zniknie. Czyste serce jest siedzibą miłości. Gdzie jest czystość, tam jest jedność. Jedność prowadzi do boskości.

Obecnie nie ma czystości. Jak zatem uświadomicie sobie boskość? Musicie ofiarować wszystko Bogu nie żywiąc pragnień. Oddajcie wszystko, co macie, Bogu. Tak uczył Jezus. Uważał wszystko za ofiarę dla Boga. Gdy został ukrzyżowany, zgromadzeni wokół ludzie płakali. Wówczas dochodzący z nieba głos oznajmił: „Wszyscy są jednym, mój drogi synu! Bądź taki jak wszyscy”. Jezus stwierdził: „Śmierć jest szatą życia”. Tak jak zmieniamy ubrania, tak też zmieniamy nasze ciała. Ciała to szaty mieszkającego w naszym wnętrzu ducha. Dlatego powinniśmy traktować je wyłącznie jak szaty. Nie powinniśmy się martwić o ciało.

Miłość jest Bogiem. Żyć w miłości

Zanim Budda osiągnął nirwanę, w zrozumiały sposób wyjaśnił swoje nauki. Syn jego macochy, Ananda, strasznie płakał. Budda powiedział mu: „Anando! Nie powinienes

ronić tyłu łez. Dlaczego płaczesz?”. Ananda odrzekł: „Opłakuję twoją nieuchronną śmierć”. Budda oświadczył: „Ani ja nie umieram, ani ty nie żyjesz. Wszyscy muszą porzucić to ciało. Dlatego nie możesz wylewać łez”.

Ilu ludzi zastanawia się nad takimi sentencjami? Musicie nauczyć się prowadzić wzorowe życie. To właściwy sposób, aby zwrócić uwagę na narodziny Jezusa. Tylko nieliczni troszczą się o przestrzeganie ideałów wielkich nauczycieli.

Musicie uświadomić sobie, że nie ma nic bardziej boskiego niż miłość. Miłość jest Bogiem. Żyć w miłości. Jest to wasz obowiązek. Wypełnijcie swoje serca miłością. Wówczas uwolnicie się od wszystkich nieszczęść.

Musicie mieć poczucie, że doświadczacie cierpienia z miłości. Lecz to cierpienie jest spowodowane ograniczoną miłością. Gdy wasza miłość stanie się wszechogarniająca, nie będzie miejsca na cierpienie.

U schyłku życia Ramakriszna Paramahansa cierpiał na raka gardła. Wszyscy jego uczniowie prosili go o modlitwę do matki Durgi Dewi, której oddawał cześć, aby ulżyła mu w cierpieniu. Ramakriszna powiedział: „Modliłem się do matki”. Uczniowie zapytali go, jaka była jej odpowiedź. Ramakriszna odparł: „Matka powiedziała mi: ‘Skoro troszczysz się o tak wiele rzeczy przez tyle miesięcy, to czy ma dla ciebie duże znaczenie to, że nie możesz jeść swoimi ustami?’. Jej słowa otworzyły mi oczy”.

Wyśpiewujcie chwałę Boga i służcie innym

Wszystkie usta są ustami Boga. Wedy głoszą, że Bóg ma tysiące głów, oczu i stóp. Oznacza to, że wszystkie głowy, oczy i stopy należą do niego. Bóg jest nieskończony. Człowiek jest ograniczony. Nieskończonego Boga trzeba kochać bezgraniczną miłością. Miłość Boga jest nieograniczona i niesłabnąca. Jest zawsze czysta i nieskażona. Musicie służyć wszystkim z sercem pełnym miłości.

Chrystus był ofiarą zawistnych ludzi, którzy sprzeciwiali się jego naukom i wysuwali oskarżenia przeciw niemu. Wyznawcy Boga nie powinni przejmować się krytyką nieżyczliwych osób. Wszyscy dobrzy ludzie muszą stawić czoła tym trudnościom. Powinni traktować wszystko tak, jakby było to dla ich dobra. W ten sposób Pandawowie patrzyli na wszelkie kłopoty, których doświadczali.

Wczoraj i dziś wielbiciele z zagranicy napełnili wszystkich radością wykonując swoje muzyczne programy. Bóg jest miłośnikiem muzyki i cieszy się nią. Święci wielbiciele, jak Narada i Tumburu, którzy zawsze przebywają blisko Boga, nieustannie wyśpiewują Jego chwałę. Nic innego nie daje tyle radości, co muzyka. Możecie zadowolić Boga swoją muzyką. Bóg rozkoszuje się muzyką. Dlatego muzyka jest święta. Odzwierciedla stan waszej wewnętrznej istoty. Wyśpiewujcie chwałę Boga i wypełniajcie służbę dla innych. Największą radość będziecie czerpać wtedy, gdy będziecie śpiewać i służyć.

tłum. Dawid Koziół
red. Izabela Szaniawska

Źródło: <http://www.sssbpt.info/ssspeaks/volume30/sss30-33.pdf>